

Dinsdag 23 oktober 2012.

Ik wordt rond 5.30u. wakker gemaakt door een hevig onweer. Volgens Celestin is het rond middernacht eerst zacht, dan hevig beginnen regenen en onweren. Het blijft tot rond 10u. goed doorregenen. King, die onderweg was om hier tegen 8u. te zijn, laat weten dat hij later zal zijn omdat hij geschuld heeft voor de regen. Daar kan ik eerlijk gezegd zeer goed inkomen. Toen hij thuis vertrok, had het wat opgehouden met regenen en dat het daarna nog zou kunnen regenen, was niet bij hem opgekomen. Hij vertrok dus thuis zonder regenvest of paraplu.

Gisterenavond ben ik vergeten Benjamin op te bellen om voor onze rit van vandaag af te spreken. Ik heb ook geen 'unités' meer om hem nu te bellenen contacteer hem dan maar met de telefoon van Celestin. We spreken af dat hij zo vlug als mogelijk zal langskomen, voor negen uur als 't kan. Hij arriveert hier uiteindelijk om 10.30u. "'k Zat vast in de regen en het verkeer," verontschuldigt hij zich.

We vertrekken onmiddellijk naar Caritas om de kapotte 'phonie' van Aunda binnen te doen voor herstel. Pierre heeft die bij hen of via hun bemiddeling aangekocht en hij zou daar ook gekend zijn, beweerde hij. Bij Caritas, een gigantisch en ook modern complex, kennen ze Pierre niet. Ze hebben hun technische dienst opgedoekt. Uiteraard... de enige persoon die ons zou kunnen helpen, is vandaag afwezig. Mooi! Na wat aandringen krijgen we het telefoonnummer van die man maar als we hem opbellen krijgen we geen reactie, hij is onbereikbaar. Ik besluit dan maar het phonietoestel mee te nemen naar huis. Wie weet vind ik in België iemand die het op zijn minst zal kunnen nazien.

Van bij Caritas rijden we naar Bachoolamy rechtover Bralima (brouwerij) in de Avenue du

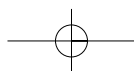
We denken eraan om twee extra cisternes van 5000 liter aan te kopen.

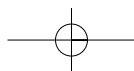
Flambeau waar ze cisternes van 500 tot 5000 liter verkopen. We willen hun verkoopprijzen kennen. Ze verkopen nog andere interessante dingen zoals pompen, buizen, vlotters...

Via de Avenue Kabasele Tshamala en het Centraal Station gaat het dan naar New Buromeca in de Avenue du Haut Congo, dat is niet ver van het Memlinc hotel. We willen daar een Canon printer/kopieermachine kopen.

Een verkoopster leidt ons rond op de eerste verdieping, toont ons de verschillende toestellen en informeert over de verkoopprijzen.

Het toestel Canon i-SENSYS/MF3010 Laser All-in-One lijkt mij het meest geschikt voor Katako-Kombe, het kost ook 'amper' 313 dollar. Dat is minder dan \$500 maar pas vanaf die prijs mogen de verkopers een hogere korting geven dan de drie procent die we kunnen krijgen. Als ze meer korting geven, moeten ze wel eerst de eigenaar van de winkel opbellen. Afbieden is moeilijk: een kostprijs minder dan \$500 betekent maximaal drie procent korting.

Ik vraag de verkoopster wat uit over de eigenaar. Dat blijkt een Belgische dame te zijn.

Ondanks de scherpe marge dring ik aan om een veel grotere korting te krijgen: 25% stel ik voor. Veel gepalaver over en weer. De verkoopster laat zich niet doen. Ze heeft instructies gekregen. Ik laat mij echter ook niet zomaar afschepen en vertel heel uitgebreid over Katakomben, de leefsituatie daar, het ziekenhuis, de extreme armoede in de streek, de onbereikbaarheid, enzovoort... De verkoopster luistert heel aandachtig en begrijpend. Ik dring aan dat ze mij het telefoonnummer van de eigenares geeft. "Dat gaat zomaar niet," zegt ze... en nog veel vijven en zessen.

Blijkbaar ben ik toch wel overtuigend geweest. Ze roept er een verantwoordelijke bij, een man. Ik herhaal nog eens al even uitgebreid mijn verhaal. Hij luistert en kijkt wat bedenkelijk. Ook aan hem vraag ik het telefoonnummer van de eigenares waarop nog wat over en weer gepraat volgt. Ik probeer echt het onderste uit de kan te halen: die 25%.

Plots zegt hij: "Wacht hier!" Hij gaat naar de andere kant van de winkel. Ik zie hem telefoneren. Na een tijdje roept hij mij bij zich: "On donne l'imprimante." Ik kijk hem verbaasd, niet goed begrijpend aan. "Madamme la donne," herhaalt hij. Oelala! Mijn frank valt: "Ik krijg de printer-kopieermachine gratis." Dat had ik echt niet verwacht en vlieg hen rond de nek voor een stevige knuffel, verbijt wat tranen. Hij lijkt gelukkig met de afloop en met mijn contentement. Benoit en King hebben de hele tijd het onderhandelingspel gade geslagen en nu ik die man rond de nek vlieg begrijpen ze het niet meer. Ik loop hen voorbij naar de verkoopster en geef haar ook een stevige knuffel.

"Madame fait ça souvent," fluistert ze mij in mijn oor. We gaan naar beneden bij de boekhouding waar de verantwoordelijke zijn orders

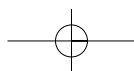
geeft, die van Madame eigenlijk. Ze moeten één factuur opmaken op naam van Madame en één voor mij waar alleen de toner op staat, die moeten we betalen: à 3% korting komt dat op \$109. Dat is niet goedkoop: één derde van de prijs van de printer.

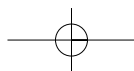
Nu pas realiseer ik mij dat noch Benoit, noch King weten wat gaande was, het waarom van de knuffels. Ze dachten dat ik een goede korting verkregen had. Ik leg het hen uit, ze kijken mij aan alsof ze het niet geloven. Tot ze de nieuwe printer zien, de toner, de factuur en hoeveel ik slechts moet betalen. Pas als we weer in de auto zijn, valt ook hun frank: "Rik heeft de printer gratis gekregen." Benjamin ziet dat ik zeer blij ben. Ik leg het hem uit, hij kijkt mij onbegrijpend aan en murmelt iets dat lijkt op: "Er zijn blijkbaar nog goede mensen."

Onze dag kan niet meer stuk.

Er staan nog twee adressen op onze agenda: één waar we onderdelen voor de kettingzagen moeten aankopen en één waar ze maïsmolens verkopen.

De zaak waar ze maïsmolens hebben, Eldorado in de Anvenue du Marché, verkoopt ook de Skil-onderdelen die we zoeken voor de kettingzaag. Ik toon de prijsofferte van het andere bedrijf en onmiddellijk krijg ik te horen: "Je krijgt hier alles aan dezelfde prijs." Bon, dat is dan een adres minder dat we moeten aandoen. Op mijn vraag krijg ik onmiddellijk 10% korting op de verkoopprijs van de maïsmolen zodat hij \$2.200 zou kosten. Na wat verder afpingelen, halen de verkopers de eigenaar erbij, een Libanees. Ik discuteer nog wat verder met hem en de verkopers tot hij opeens zegt: "Zet die \$200 van de \$2.200 maar op mijn rekening." Dat is dus weeral een fikse korting. Op de onderdelen voor de kettingzaag kan hij geen korting geven. Ik moet in het totaal \$5.085 betalen. Ik dring erop

aan die \$85 toch maar te laten vallen en na wat overleg over en weer gaan de bedienden van de boekhouding hiermee akkoord. Met die aankopen van vandaag is al ons geld op maar toch... Ik heb goede zaken gedaan.

We zouden nog eens naar Allstone rijden in Kingabwa waar veel industriële complexen gevestigd zijn. Ik wil dat Benoit zich een idee kan vormen van de modulaire citernes die ze produceren en hoe ze die ter plaatse monteren. Omdat niemand op het bureau is, rijden we naar ons logement voor het middagmaal. We zijn wat laat, maar ik had verwittigd dat het laat kon zijn. Benjamin eet niet mee, hij heeft dringend zaken te regelen nabij Victoire. Hij zal ons na de middag komen ophalen om alsnog naar Allstone te rijden. Hij komt echter niet opdagen. Om 16.30u. bel ik naar Allstone om te weten hoelang er iemand op het bureau is die ons kan rondleiden en wat uitleg geven. Te laat, ze sluiten om 16.30u. Misschien kunnen we morgen na de check-in bij SN langsgaan? Ik bel dus Benjamin op om te laten weten dat hij niet meer hoeft langs te komen en ik dank hem voor de rit van vandaag.

Vanaf nu zit onze taak in Congo erop, we hebben congé. King neemt afscheid en rept zich naar huis om de verjaardag van Nicoletta te vieren. Morgen vliegen Benoit en ik terug naar België. Yves blijft nog enkele dagen, hij heeft, zoals reeds vermeld, zich ingeschreven voor een seminarie over gezondheidszorg.

Ik bel Placide op en nodig hem uit om een pint te komen drinken. In afwachting zetten Benoit, de sentinel en ik ons langs de straat om de passage te bekijken. Een jonge student recht-en komt wat discuten met ons. Als Placide daar is, bestellen we voor elk een fles Primus. Placide is zeer enthousiast over de eerste week op school. Wat later komt Yves aan samen met

Modeste. Zij hebben nog werk te doen: de lezing die Modeste morgen zal geven, moet grondig voorbereid zijn. Het is de eerste keer dat Modeste een lezing moet geven voor een publiek: er schijnt nog véél werk aan te zijn.

Het is een aangename avond
we zitten vlak onder
een witte maan in een gigantische halo
die is te groot voor mijn groothoeklens.

